

תת"ע 3091/01-19 - משה יהודה שטול נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-01-2091 מדינת ישראל נ' משה יהודה שטול

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת שרת קריספין
משה יהודה שטול
ה המבקש:
נגד

מדינת ישראל המושיבת:

הchlטה

בניגוד לנטען בבקשתו, המבקש זמן כדין ואם לא דרש את דבר הדואר הרשום, אין לו להלן אלא על עצמו - ראה [רע"פ 8427 מדינת ישראל נגד סאלם](#), שם נקבע: "מודגמות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, הזמןה לדין, או כתוב האישום בשליחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא לעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיקות".

בגזר הדין לא נגרם למבקר כל עיות דין, עת הושת עליון קנס בלבד ומילא, לא פירט המבקש את טיעונו כנגד האישום - ראה עניין סאלם לעיל, בו נקבע: "ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחויבים, כי גם כאשר מדובר בבקשת לבטל פסק דין שנית בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק דין בעילה של חשש לעיות דין. וכך שהובהר בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונה 'عيות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך גם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שיראה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיות דין, מבלי להניח תשתיית ראויית בעלת משקל לאמתיה בטענה, לא יובילו, כלל, לבטלו של פסק הדין, בעילה זו.

מל>All האמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ט, 03 יוני 2019, בהעדר הצדדים.